

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron za pol leta 4 krone, za četrto leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Ob otvoritvi državnega zbora.

Deželni zbori so zaključeni, državni zbor je odprt. Napeto zro avstrijski narodi na Dunaj, kako se razvije to zasedanje državnega zbora. Zadnji čas se je vsestransko pričakovalo, da se žalostne razmere izpreme k boljšemu kljub temu, da so Nemci bili silno razburjeni zaradi trohice pravice, ki se je podelila Slovanom z otvoritvijo šlezjskih vzporednic in z odlokom ministrskega predsednika v prid dijakom, ki delajo svoje izpite na zagrebškem vseučilišču. Kljub temu se je torej vsestransko pričakovalo, da bode to zasedanje državnega zbora zopet mirnejše, da se bolna, da, umirajoča institucija povrne zopet k uspešnemu delu. Med tem pa se je otvorila italijanska pravna fakulteta v Inomostu. Znano je, kako tolovajsko so Nemci napadli italijanske dijake kljub vladini izjavi, da ostane ta fakulteta samo začasno v Inomostu, dokler se ne doseže sporazumljenje med strankami kam jo je postaviti. Silna bomba nezadovoljnosti, ki je vsled znanih dogodkov počila, je pretrgala navidezni mir in mu napravila nagel in nepričakovan konec. Razburjenje na obeh straneh je nastalo silno, Nemci so se z vlado hudo sprevrgli, in lepe nadeje so splavale po vodi.

S težkim srcem se je moral torej podati dr. Körber zopet v zbornico iz z bridko zavestjo, da so bili zaman njegovi govori, zaman poganjanja, zaman spremembe v ministrskem svetu.

Faktično je bila doslej usoda državnega zbora odvisna od Čehov, ki so dosedaj z obstrukcijo zabranili njegovo delovanje. Z napeto pozornostjo se torej pričakuje, ali Čehi opuste obstrukcijo in se zadovolje z opozicijo ali ne. Ali je imenovanje češkega ministra dr. Rande, ali je otvoritev čeških vzporednic v Šleziji res že zadosten vzrok, da se spoprijaznijo s Körberjem, ki jim ni kazal doslej še nikdar prijaznega lica? Faktično se stvarnih in načelnih izprememb ni zvršilo prav nič, in predvsem sta neizpolnjeni še vedno dve prvi in glavni zahtevi češkega naroda:

češki notranji uradni jezik in ustanovitev češkega vseučilišča v Brnu. Zato je povsem umevno, da zahtevajo radikalni udje mladočeškega kluba še vedno krepko nadaljevanje obstrukcije.

Ako je klub sklenil, svoje nujne predloge v prid debati o govoru ministrskega predsednika umakniti, vendar s tem še ni nikakor rečeno, da se misli obstrukciji odpovedati, ker ga do tega sklepa sedaj ni mogel še odvesti nobeden razlog. Očividno je, da hočejo Čehi še čakati, in prepričani smo, da je v tem smislu tolmačiti tudi Pacakov govor. Že debata o govoru ministrskega predsednika utegne postati odločilna.

Pa tudi če se Čehi pomirijo, ima Körber računati še z drugimi strankami. Kar se tiče Italijanov, se vladi ni bati resnega odpora, ker so po številu preslabi, da bi mogli začeti z obstrukcijo. Kljub temu pa se tiče prva in najvažnejša točka ravno Italijanov, ker bodo ti kakor tudi Nemci zahtevali z vso odločnostjo končne rešitve o laškem vseučiliškem vprašanju. Iz stališča Italijanov je to prav umevno: šolsko leto teče naprej, tedni minevajo, a vrata laške fakultete v Inomostu so zaprta.

Nemci, doslej Körberjevi najboljši prijatelji in zaščitniki prihajajo grozeči in s trumo pritožb. Geslo jim je zopet stara, že toli obrabljena fraza, da se mora vlada glede vsega, kar sklepa z drugimi narodi, dogovoriti prej z Nemci, da nikakor ne pripuste, da bi se vladalo v Avstriji brez njih ali pa celo proti njim. Nemci zahtevajo, da Čehi opuste obstrukcijo in sicer splošno, ne le glede nekaterih točk. Pri tem pa sami namigavajo, da se poprimejo tega sredstva, ako jim vlada ne dá zadostila. Gre se jim predvsem za odstranjenje laškega vseučilišča, in zadoščenje na razburjenosti, ki je zavladovala v nemških krogih radi šlezjskih vzporednic in radi udobnosti, podeljenih absolventom zagrebškega vseučilišča. Naravnost smešno je, da zahtevajo iste udobnosti tudi za nemške dijake, ki študirajo v Nemčiji. Znano je vendar, da je izdal dr. Körber znani odlok le radi pomanjkanja uradnikov, ki so večji slovanskih

jezikov. No morda je tudi mislil, da s tem vsaj začasno zaduši našo zahtevo po slovenskem vseučilišču.

Da, slovensko vseučilišče! Kje je? Mi Slovenci pač nimamo vzroka, da bi radostno pozdravili Körberja ob otvoritvi zbornice. Pred vsem stopamo mi, štajerski Slovenci k prestolu ministrskega predsednika z bridkimi pritožbami in s klicem: „Proč z Gleispachom! Zopet nam hoče ta mož izpuliti eno tistih malih služb, katere imamo v justično-uradniški hijerarhiji. Proč s tem najhujšim sovražnikom slovenstva, s tem nezmožnim eks-ministrom! Stara, a krepka je naša pritožba zoper nameščevanje nemških uradnikov, ki so nezmožni slovenskega jezika. In kako žalostne so šele jezikovne razikovne razmere na Koroškem! Tužni, ječeči glasovi prihajajo iz tlačenega Korošana. Kako ugoden bi bil sedanji trenotek zlasti za nas Slovence, da kaj dosežemo! Mi ne moremo dovolj krepko obsojati bratomornega boja, ki razsaja med kranjskimi našimi brati, ki se čutijo v Kranjski dovolj varne in pri tem na nas, ki ob mejah borimo boj za obstanek, popolnoma pozabljajo. Ne moremo si kaj, da jim ne bi tega očitali in jih rotili, naj vsaj v državnem zboru opuste nezmislno medsebojno klanje, ko se gre za naše najsvetejše pravice.

Dosedaj še ni nobena stranka javno pokazala, kako misli postopati; vse čaka napeto konca debate o Körberjevem govoru. Dasi mi Körberja kot justičnega ministra spoštujemo, moramo izdati proti vladi, katera dosledno krati in taji naše pravice, geslo: V boj!

Kaj bode z „veliko slovensko stranko“?

Omenili smo zadnjič, da je ljubljanski dnevnik „Slovenec“ začel objavljati mnenja različnih politikov o ustanovitvi velike slovenske stranke, ki bi obsegala ves narod in ga zastopala v njegovih potrebah in zahtevah. O tej zadevi danes objav-

LISTEK.

Pismo iz Siam.

Klong Rangsit, 1. oktobra 1904.

Slavno uredništvo!

Oprostite, da poročam le precej redkokrat iz teh krajev; toda okoliščini mi ne dopuščajo, skrbi in študiranja imam veliko, ker vsako početje mi od dne do dne nalaga večjo odgovornost. Kakor Vam znano, sem operiral celih 6 mesecev precej na izhodu ob reki Menam Nakon Nayok v različnih popolnoma divjih pokrajinah, suhih kakor močvirnih, kamor sem po velikih ovinkih dobival poročila le perijodično. Ker pa je sedaj nastala povodenj z bog mnogobrojnega tropičnega deževja, je nadaljnje delo na prostem nemogoče in sem toraj priplul v Klong-Rangsit, kjer imam izvršiti nekatere načrte in generalno mapo na podlagi podatkov, katere sem tekom delovanja nabral — to bo trajalo nekoliko tednov; nadalje popravljam že prej enkrat označeno plavajočo

hišo ter čolnice, katere so mi močne nevihte v zadnjih tednih zelo poškodovale.

Stanujem sedaj v orientalni vili, ki je jako obširna in originalna, kajti leži na močnih, v zemljo postavljenih 10 cm debelih deblih, približno 3 metre nad površjem povodnji, katera še vedno narašča do 3 cm vsak dan. Interesantno na poslopju je to, da se na celem okvirju razven znotranjih prostorov, ki so iz desk zbiti, ne nahaja niti eden žrebelj. Okvir kakor streha obstoji iz bambusovih 2 do 5 cm debelih debel, ki so z bambusovimi vitami druga k drugi privezane, kar je prav gotovo tudi pripravnije, kakor to ali ono drugo vezilo. Za streho služi sulicasto in do 4 cm široko listje, neke tropične rastline, ki jo je roka siamskega mojstra prav originalno in enakomerno povsod razvrstila.

Približno 20 metrov od tega originalnega poslopja — v kojem se počutim v krogu najbližnjih uslužbencev večinoma iz roda tukajšnjih plemen, prav dobro, če tudi se po bambusovih votlinah, kakor v vsakem zatišju, bodisi po sobah ali zunaj skrivajo vsakovrstne ostudne, tudi za naravoslovca čudovite golazni, — Koder teče Klong Rangsit,

pa že plovejo orientalni sijamski čolni ali pa jadrajo Kitajci dan za dnem.

Vprašanju, kedaj se vrnem v domovino, katero mi stavijo še vedno prijatelji in znanci, pa še sam ne morem odgovoriti, ker je to odvisno od vsakovrstnih okoliščini, ki vsak trenotek zmorejo zavladata; le toliko je gotovo, da tekom tega leta ne vidim Evrope.

Kadar izvršim nalogo, kakor me veže pogodba, potem hočem izpeljati tudi še ekspedicijo v Tibet k iztoku reke Mokong in sicer koj od tukaj po sledečem generalnem navodilu:

Ker se nahajajo ob severni meji Siamske marsikateri znamenitosti, kakor mi poročajo tukajšnje avtoritete, in ker je izvir reke Menam (recte: Me nam Chao Phya), ki se nahaja ob severni meji, že samobsebi v marsikateri točki zanimiv, zato hočem slediti progi te reke do njene začetka kolikor mogoče. Mika me na tem mestu omeniti, da je beseda „Menam“, kar pa nič drugega ne pomenja kakor „mati-voda“, sama ob sebi brez vsakega pomena, ker ta priimek imajo vse tukajšnje večje reke; na vseh naših zemljevidih je torej velika napaka, koder je ta

ljamo tudi mi odmev, ki je došel na naš naslov: Naš dopisnik izraža svoje nazore o vseslovenski stranki sledeče:

V „Slovenca“ začeta razprava o ustanovitvi velike slovenske stranke nikakor ne more vzbujati v izvenkranjskih Slovencih veselja ali zadoščenja, ne da bi mi ne želeli zedinjenja vseh rodoljubov v eni narodni stranki. Nasprotno! Nikdo tega bolj ne želi nego štajerski Slovenci, ki bodo z veseljem vsi sodelovali za ta smoter, brž bo bode le pičica upanja, da bode zadeva za rešitev godna. Da nam pa sedaj razpravljanje o ustanovitvi velike slovenske stranke nikakor ni simpatično, da vzbuja naravnost ogorčenje, vzrok tega je v tem, ker vemo, da oni, katerih glasilo to idejo obravnava, ne mislijo resno na združitev vseh Slovencev veni stranki, razun če bi se vsi, ki se zdaj štejejo za nasprotnike stranke ljubljanskega „Slovenca“, kar brez vsake debate dali zapisati v stranko — „Slovenca“. Dr. J. Šusteršič, ki je odločilna oseba v „Slovenčevih“ stranki, je to kar na polna usta objavil kot edino pot do ustanovitve enotne slovenske stranke. Obžalujemo, da moramo z ozirom na vse to v Ljubljani zagovarjati misel ustanovitve velike slovenske stranke smatrati le za veliko neodkritosrčnost nasproti občinstvu, nasproti narodu. Kadar bode pri kranjskih politikih obeh slovenskih strank ljubezen do slovenskega naroda zavzemala prvo, ljubezen do moči in vladanja pa drugo, prvi podrejeno mesto, še le tedaj se bode dalo govoriti o zedinjenju Slovencev v eno stranko. Mi nočemo dvomiti, da sta dr. Tavčar in dr. Šusteršič vsak po svojih nazorih rodoljuba in istokako njuni zvesti privrženci, toda dvomiti moramo, ali pri obojih ni poželjenje po moči in vladanju večje nego patriotizem. Boj za zmago nad političnim nasprotnikom je med obema slovenskima strankama na Kranjskem bil baš v zadnjem času tako čez vso mero brezobziren, da se moramo čuditi, kako upajo gotovi krogi trositi slovenskemu občinstvu pesek v oči, češ, da bi bilo dobro političen boj končati z ustanovitvijo enotne velike stranke, dočim v isti sapi pridigajo boj, brezobziren boj, celo obstrukcijo. Mi prav dobro vemo, da v Ljubljani sedaj nobeni izmed obeh strank ni niti za mir niti ustanovitev ene same stranke potom kompromisa ali sprave. Tega smo si prav dobro v svesti in zato občutimo gori omenjene študije o ustanovitvi velike slovenske stranke le kot ironijo. Zato nas pa tudi razmotrivanje o enotni slovenski stranki v takih razmerah nikakor ne navdaja z nado ali z zadoščenjem ter smatramo brezsmiselno tratiti v tem položaju preveč časa s takimi brezplodnimi izvajanjmi. Kdor hoče slovenski javnosti kaj koristnega svetovati, naj to stori za zdaj brez ozira na veliko slovensko stranko.

Dokler bodo v Ljubljani odločevali sedanji vplivni politiki, pri katerih sta slavohlepnost in vladohlepnost nad rodoljubjem, dotlej nas naj puste tudi njih glasila v miru z obetanjmi ustanovitve velike slovenske stranke. Dotlej si uredimo svoj politični program tako, da bomo tudi brez te

enotne velike stranke in brez složne podpore iz Ljubljane za naš narod kaj dosegli.“

Tako meni štajerski rodoljub. Brez komentarja!

Celjske in štaj. novice.

— **Nadina Slavjanska**, voditeljica prve svetovne koncertne družbe priredi v Celju v „Narodnem domu“ dne 22. decembra veliki koncert, na kar naše občinstvo že sedaj opozarjamo. V prvi vrsti veljajo te vrstice naši inteligenci z dežele in sploh vsega Južnega Štajerja, da si ve o pravem času zagotoviti sedeže. Po vsem svetu je ta ruska družba visoko čislana, posebno pa mora zanimati nas Slovence, ker poje najkrasnejše ruske narodne pesmi in nastopa v ruskih narodnih nošah, ki so kakor znano najlepše in najpestreje. Natančneje še pišemo pravočasno.

— **„Njen korporal“**. V nedeljo so igrali na celjskem slovenskem odru burko: „Njen korporal“. Igra je že lansko leto tako ugajala, da je občinstvo želelo videti jo še enkrat. Predsinoči je pa bilo slišati splošno le eno sodbo, da se je igrala letos še celo mnogo boljše nego lani. Gosp. R. Salmič je bil zopet „Njen korporal“. Če bi se ta igra igrala v Gradcu ali na Dunaju, ne mogla bi se uloga korporala dati mnogo primernejšemu in sposobnejšemu igralcu nego je g. Salmič. Kratkoma, g. Salmič je bil zopet enkrat v svojem žanru kot gledališki umetnik. Izrazilo se je večstransko, da v nobeni ulogi g. Salmič še ni bil tako naravnost nedosegljivo, na svojem mestu kakor v „Njenem korporalu“. Pevske vloge, deloma zelo naporne in težke, so vse občinstvo izredno navdušile. Prostor nam ne pripušča ceniti nastopa v posameznih prizorih, akoravno bi imeli v tem zelo hvaležno gradivo. Samo ob sebi se razume, da je bil g. Salmič, kakor zmiraj obenem tudi režiser, ter je njegovim naporom v isti smeri pripisovati sploh celotni uspeh igre, ki dela vso čast slovenskemu odru v Celju. O Tereziji, gospici Meti Baševi, ni bilo iz nobenih ust slišati drugega nego izraze odkritega občudovanja. V njenem nastopu ni bilo one vihravosti in ne pretiravanja, katero pri še tako sposobnih močeh povzroči navdušenje za ulogo tako često. Umerjeno, sigurno, kakor bi bilo v življenju, podajala nam je vse naša velečislana prva moč celjske slovenske drame. Tako ulogo razumeti, ne samo razumeti, vživeti se vanjo in jo v dejanju podati občinstvu, v to ne zadostuje sama pridnost, treba širokega duševnega obzorja, utrjenosti v finem občevanju z ljudmi, kar vse je gospici Meti Baševi dano v izredni meri. Mehkužnežev, ki niso možje, Terezija ne mara. Značajev je najti težko, a Terezija je našla izraziti značaj v Istvanu, in brez predsodkov, da je bil korporal, mu je po dolgem duševnem boju podala roko v osrečenje obeh. Imenom občinstva se gospici Meti Baševi za to, kar nam je s svojo vlogo ponudila, le odkritosrečno zahvaljujemo — in se priporočujemo z upanjem, da jo še pozdravimo zopet kot aktivno umetnico na našem odru. Gospa Venturinijeva, baronesa pl.

Rumpelsburg, je svojo čez vse težavno ulogo rešila kakor v lanski sezoni v veliko zadovoljnost. Prišli bi v največjo zadrego, če bi iskali med nami moči, ki bi jo naj namestovala. Zelo srečno je nastopila gospica Anka Vrečerjeva v daljši ulogi služkinje Maričke. Vse njeno kretanje je bilo zelo naravno, kar je prvi zahtevke dramatične umetnosti. Ulogo Pavle je prav dobro igrala gospica Cerarjeva, ki je prvokrat sodelovala. Gospica Koroščeva je kakor lani bila tudi letos popolnoma kos svoji nalogi kot dobrodošla vedeževalka. Izmed moških ulog je igral g. dr. Ljudevit Stiker Naceta Kebra, inteligentnega komija in idealno zaljubljenega fantasta, kakor lani izvrstno. V vlogi Copata je nastopil gospod C. Golar, o katerem upamo, da bode trajno sodeloval na celjskem odru, ker je z nedeljskim nastopom pridobil v veliki meri simpatije občinstva. G. Terček, ki je predstavljal tokrat hišnika, je že znana moč in sme biti pevsko društvo veselo, da ga ima, in nanj ponosno. G. Košar je pogodil ulogo vzgojitelja Svetliča v polno zadovoljnost, istotako g. M. Meglič, Copatov sin, ulogo nesrečnega vojaka Rudija. Maričkinega korporala in tudi prodajajočega Bošnjaka je v velik smeh občinstva podal g. Mikuš, a ubogega očeta Strugarja g. Sikošek, ki sta oba žela mnogo pohvale. Ljubka otročička sta bila Rebekova mala dva. Godba je prav dobro svirala in je bila polnoštevilna. Udeležba je bila obila ter splošni utis predstave prav dober. Vsem vrlim igralkam so bili od dičnega samskega kluba poklonjeni prekrasni šopki. Izražamo željo, da nas pevsko društvo razveseli čez nedolgo zopet.

— **Slovenskim „Sokolicam!“** Lansko leto ustanovljeni „Ženski odsek Celjskega Sokola“ je prenehal z redno telovadbo v poletnem času, sedaj je pa skrajni čas, da isti zopet oživi. Celjski „Sokol“ namerava upeljati tudi telovadbo dekle v starosti od 6. leta naprej, katere bodo v slučaju, da se jih dovolj zgleda, telovadile v posebnem oddelku, na kar posebno opozarjamo slovenske matere. Vabimo tedaj cenjene narodnjakinje, da pristopijo v čim večjem številu k „Celjskemu Sokolu“ in zopet nadaljujejo zapričeto delo z enako vstrajnostjo. Ženski odsek se bode še tekom tega meseca sestavil, da se na ta način omogoči redno delovanje. Nadejamo se, da bodo tudi naše slovenske dame prav upoštevale koristi telovadbe in da izginejo izmed naših vrst oni staroverski predsodki, ki so v vseh naprednih narodih že zdavnaj izginili. Prva vaja in posvetovanje se vrši v četrtek, dne 24. t. m. ob 6. uri zvečer v telovadnici okoliške šole. Priglase sprejema in daje pojasnila radevolje br. načelnik v pisarni Celjske posojilnice.

— **Osebna vest.** G. Dragotin Pribil je imenovan stalnim glavnim vadničnim učiteljem v Kopru in šolskim nadzornikom v Lošnju. Srčno čestitamo!

— **Pripoznanje in zahvalo** je izrekel c. kr. dež. šol. svet štajerski g. Iv. Jurančič z odlokom dne 31. oktobra t. l. za predavanje in pouk na čebelarstvu shodu v Šmartnu pri Slov. Gradcu, dne 30. junija in 1. julija t. l. G. Jurančič deluje vrlj za čebelarstvo, zato mu čestitamo.

reka le z imenom „Menam“ označena. Pravilno ime „Me Nam Chao Phya“ pomeni torej toliko kakor glavna reka (to je mati vseh dotokov) „Chao Phya“. In v obče sem našel, kar se tiče imenoslovja teh krajev, na naših zemljevidih veliko pomot in pomanjkanja. — Ta opazka bodi danes dodana le mimogrede, ker natančnejšo razpravo si prihranim za čas vrnitve.

Dospevši do siamske meje ob severu bode treba prekoračiti nizko hribovje in dospeti po najkrajši poti, mogoče po kakem dotoku v reko Mekong (recte: Me Nam Kong, kakor jo v resnici imenujejo domači narodi) ter slediti nadalje njenemu obrežju, ob kojem se približno 200 km na dolgo stikata deželi Birma in Anam. Tukaj leži takozvano Šan-okrožje, potem sledi kitajska meja. Dalje proti severu leži nekoliko nam le po imenu v zemljevidu poznanih krajev, prvi Kiang Hung okoli 200 km od kitajske meje ob reki navzgor, potem sledi Puerh okoli 250 km toda precej na strani, v daljavi 500 km leži Tali v okrožju Jünan, ki pa je že bližje reke Kin-Sa-Kiang (Jang-tse-kiang ob iztoku), kakor reke Mekong in poznan z bog projekta kitajske želez-

nice, ki bi imela voditi iz Birme skozi južne dele kitajske do Cantona. Tukaj leži sedaj zaključek evropske vede sploh, in vsaka poteza, kakor tudi mnogo takih pred to pozicijo, koje nam predločuje kak zemljevid so le slutnje, največ jih je narisanih na podlagi aproksimativnih poizvedb. Kje leži izvir te velikanske reke ne more nikdo trditi, najbrž v Tangla gorovju nekje v sredini Tibeta okoli 1000 km od Tali. Kar velja o tej reki, isto o njeni paralelki Saluen (ali tukaj Nap-I-Tsa) 100 do 200 km na južni strani, kakor tudi o paralelki Kin-Sa-Kiang in njenih dotokih zopet 100 do 200 km na severo-izhodni strani. Tukaj je le redkokje stopala evropska noga, zato bode to podjetje prav gotovo hvaležna naloga.

Tukaj nastane vprašanje, koliko časa bode treba, da dospe ekspedicija do cilja, namreč v okrožje izvira reke Mekong. Odgovor je lahek; ako računamo, da je oddaljen izvir reke Menam od Klong Rangsit še 700 km, tedaj se mora izvir reke Mekong približno v daljavi 2850 km nahajati, kakor sem se po različnih aproksimativnih poizvedbah in podatkih prepričal. In ako računam na to, da bi veslal ali jadral, če količkaj

mogoče v primernem čolnu neprenehoma naprej po Menamu, potem zopet po Mekongu do cilja in sicer po 20 ur na dan, tedaj imam še vsak dan 4 ure časa za študije, kar je ravno dovolj. In recimo dalje, da dospe čoln vsako uro 2½ km v protitoku naprej, kar se tudi popolnoma strinja s korakanjem po 10 ur na dan in po 5 km vsako uro, tedaj dospe ekspedicija, ako nima slučajnih ovir, tekom 57 dni ali recimo v dveh mesecih do cilja, in to je ugodno. Vendar računam tudi na slučajne ovire v napredovanju, zato smatram tri mesece kot umestno točko v svrhu nadaljnjih kalkulacij. Da je mogoče dospeti v protitoku vsako uro s čolnom (siamski model) 2½ km naprej, o tem sem se prepričal že šestokrat, ko smo veslali po tukajšnjih rekah in potokih; povprečno smo tukaj dospeli v protitoku 80 senov (1 sen = 40 m), to je 3½ km naprej, k temu so ti narodi povprek vstrajni veslarji. Sicer se pa ta generalni načrt še lahko nekoliko spremeni, kajti vseh potrebnih študij še nisem dokončal.

Prisrčne pozdrave iz Siam.

Ing. Ferdo Lupša.

— **Državna cinkarna v Gaberjih.** Znano je, kako celjska cinkarna izkorišča svoje delavce, kakor to znajo sploh vsa večja podjetja. Ravno tej tovarni pa bi ne bilo treba prav nič odščipavati delavcu od pičlega zaslužka, no, pa uradniki imajo že to slabo lastnost, da mislijo, da je to njih prokleta dolžnost, molzti delavca in skopariti z državnim denarjem. Vsi delajo pač po želji vlade, in na ta način se ji hočejo prikupiti ter splezati za par klinov višje na uradniški lojtri. Državni proračun za leto 1905 zahteva namreč za rudarstvo 263.053 kron manj od lani, ker se je prihranilo veliko pri nakupovanju rude za celjsko cinkarno, in ker so bila prometna sredstva po ceni. Naj imajo torej tudi delavci od tega malo dobička; ne odtrgujte jim od plač!

— **Umrli je v Žalcu V. Dolinšek,** oskrbnik, v 43. letu starosti. Bil je ponosen narodnjak in povsod priljubljen; Blag mu spomin!

— **Otrok je zgorel** 15. t. m. v Colovem pri Ponikvi. Posestnica Marija Cvin je nabirala z 5letno hčerko v gozdu listje in radi hlada zagnetila ogenj. Oddaljila se je in pustila otroka pri ognju samega. Revica se je menda preveč približala ognju, in obleka je začela goreti. Letela je proti domu, toda že na poti se je zgrudila mrtva. Tako je našla mati. Starši, pazite na svoje otroke, nikdar jih ne puščajte samih pri ognju, ker se znajo pripetiti strašne nesreče in je taka malomarnost tudi po postavi kazniva.

— **Požar.** V Loki pri Žusmu je zgorela dne 13. t. m. kočja Jake Arbajtar-ja, v koji pa k sreči ni nihče stanoval. Pastirji so v bližini kurili in veter je zanesel iskre v slamnato streho. Škode je 1500 K, zavarovana je bila hiša za 1200 K.

— **Čitalnica v Konjicah** priredi 7. grudnia t. l. velik zabavni večer s sledečim vspešdom: 1. Gledališka predstava: „Bob iz Kranja“. 2. Petje. 3. Šaljiva pošta. 4. Prosta zabava. Vloge so oddane samo izbornim močem, torej se je nadejati povoljnega uspeha in mnogobrojnega obiska. — Živili Konjičani!

— **Fantje se tepo.** Dne 13. t. m. so pili kmečki fantje pri gospodarju Cizel-u v Podgorju pri Brežicah. Bili so veseli, postali objestni, pa se začeli mikastiti. Pri tem pa so Franceta Senčovića tako nabili, da so ga težko poškodovanega morali prepeljati v Brežice v bolnico. Leva roka mu je zlomljena in na glavi ima več težkih ran. Na sumu imajo Fr. Medvedca in Jožo Ferenčaka iz Kapel; zato ju je vzelo brežiško okr. sodišče.

— **Umrli je na graški kliniki g. Ferdinand Ivanuš,** veleposestnik v Poličanah.

— **Porotno sodišče v Mariboru.** Dne 17. t. m. je stal pred porotniki 20 letni Jože Krajnc, gostačev sin iz Soviča, obtožen uboja. — Dne 17. oktobra t. l. zgodaj zjutraj je prišel V. Tašner v krčmo k Frasu v Sovjak, kjer je tožil, da ga boli glava. Sedel je na klop k peči in začel bljevati. Fras ga je peljal v hlev, kjer je Tašner kmalu zaspal, ob osmih zjutraj pa so ga našli na istem mestu mrtvega. Preiskava je pokazala, da je imel počeno lobanjo, ter da ga je moral kdo z vso silo udariti po levem sencu. Poizvedbe so dognale, da je bil Jože Krajnc isto noč v bližini, kjer se je zgodil uboj. Sprva je tajil, a pozneje je priznal, da ga je res udaril, a le v silobranu. Njegov brat je pričal zanj, češ, da je bil z njim oni čas; ker se je pa dognalo, da ga ni bilo, da se je lagal, se ga zaprli. Priče so tudi izpovedale, da Krajnc ni bil napaden. Porotniki pa so spoznali silobran in ga obsodili na pet mesecev zapora.

— **Smrtna obsodba.** Pred mariborskimi porotniki je bil v soboto 31 letni oženjeni, a od svoje žene ločeni delavec Anton Majcen, doma v Podvincev, obtožen roparskega umora dekletonije Pozeb, katero so našli dne 22. avgusta t. l. zjutraj ob Dravi umorjeno. Umorjena je ležala popolnoma naga, samo v nogavicah, njena obleka je raztrgana visela po drevju po strmem obrežju. Morilec je namreč Pozeb-ovo umoril na visokem obrežju, ji strgal obleko s telesa ter vse metal po strmem obrežju v Dravo. Drava je pa bila nizka, zato ni truplo padlo v vodo. Sum se je obrnil na Majcena, ker ga je več ljudi videlo v nedeljo popoldne z umorjeno v dveh gostilnah v Mariboru ter v gostilni g. Schunko v Kamnici. To gostilno sta zapustila okolu 10. ure ponoči.

Na mostu, ne daleč od mesta, kjer je bila Pozeb umorjena, sta ju videla dva Mariborčana, kako je nagovarjal Majcen dekle, naj gre z njim po ti samotni poti, ne pa naprej po lepi glavni cesti. Obdolženec pravi, da je šel do mosta z njo, kjer jo je peljal za koruzo ter jo nagovarjal k grehu. Nato sta šla oba proti Mariboru. V Koroški ulici sta ju srečala dva fanta, ki sta mu odvzela dekle, nakar je šel Majcen domov. Ker so našli pri Majcenu krvavo obleko, izgovarja se z vsem mogočim: da je strl v gostilni kozarec in se vrezal v roko, da mu je tekla kri iz nosa. Vse priče pa izpovedo, da ga niso videle krvavega. Na vsako izjavo prič pravi Majcen, da ni res kar izpovejo. Prvi dan so bile zaslišane vse priče, ki jih je bilo 53. Majcen je bil vsled izreka porotnikov obsojen v smrt na vešalih.

— **Od Sv. Trojice pri Slatini. Požar.** Dne 14. t. m. je zopet na Vel. Rodnah gorelo, in kmalu ne bode v celi vasi nobenega starega poslopja več, ker vsako leto zgori nekaj hiš in drugih poslopij; večinoma zapalijo otroci za kratek čas. Tako so si tudi zdaj zakurili otroci, ko je bil sila hud veter, v pojati tukajšnjega posestnika, Jožeta Hrepevnika, ki mu je ogenj uničil hišo in gospodarsko poslopje z vsem živežem, obleko, krmo itd. ter ni mogel skoraj nič rešiti. Dobro je bilo, da je veter vlekkel na drugo stran, kjer ni drugih poslopij, drugače bi bila nesreča gotovo še večja.

— **Pasji kontumac v Ormožu.** Ker se sumi pasja steklina, se je kontumac razširil na občine Ormož, Vel. Nedelja, Frankovce, Hardek, Obrež in Središče. Vzrok tega suma obstoji v tem, da je bila vnovič v Frankovcih neka 4 letna deklica oklana od nekega najbrže steklega psa. Otroka so prepeljali na Dunaj v Pasteurjev zavod.

— **Smrtna kosa.** Umrli je v Sv. Duhu pri Ločah dne 16. t. m. Vin. Breznik, gostilničar in posestnik. — V soboto je umrl Al. Velebil, župan pri Sv. Petru pri Mariboru.

— **Otrok utonil.** Dne 11. t. m. popoldne je paslo več otrok, med drugimi 8letna Micka Geršak, posestnikova hči, pri Sv. Petru pod Sv. Gorami na travniku ob Sotli. Micka je padla v vodo, drugi otroci so klicali na pomoč, in hlapec Taberšak potegne že mrtvo deklico iz vode.

— **Dva svoja otroka je potopila** dekla M. Pavunjak iz Okrajne pri Rogatcu na Hrvatskem, in sicer enega lani, enega pa te dni.

— **Iz Gočove, pol. okraj Sv. Lenart v Slov. goricah.** Slovan gre na dan, to geslo se je v polni meri uresničilo pri naših občinskih volitvah dne 19. t. m., ker je prvokrat zmagala naša narodna slovenska stranka v vseh razredih. Zmagali smo s pretežno večino v kljub vsem zvijačam od strani štajercijancev ter očitnih nemškutarjev. — Živili volilci! Naprej!

— **Ogenj** je vpepelil dne 13. t. m. gospodarsko poslopje občinskega predstojnika v Boračovi (okraj Gornja Radgona) Josipa Veberič-a z vsemi poljskimi pridelki. Ponesrečeni — vrl rodoljub — je bil zavarovan, a za majhno svoto. Zategadelj je želeli, da se ga spomnijo rodoljubi po deželi in ga po možnosti z darovi podpró!

— **Umrli je na svojem gradu član gosposke zbornice** grof Adalbert Kottulinsky.

— **Pommer — brihtni celjski poslanec.** No, vendar! Spet imamo priliko, da lahko čitamo najnovejše klobasarije dičnega Pommerja, ki se mu porode v možganih in ki jih bruha v svet v državnem zboru. V petek je ta možakar interpeliral dr. Körberja zaradi postopanja okrajnega glavarja slovenjegraškega, (!) barona Apfaltrerna, povodom občinskih in deželnozborskih volitev. Imenitno, Pommer! Sedaj niti ne ve, kdo je v Slov. Gradcu okr. glavar, ne ve, da je Apfaltrern celjski okr. glavar, torej v njegovem volilnem kraju. Ne, take nevednosti ne bi pripisovali Pommerju, ki je profesor, učena glavica, ter bi moral vedeti, da Celje ne leži v Slov. Gradcu. No, pa interpelacije ni sam pisal! Oni, ki mu jo je napravil, pa bi to že lahko vedel, da bi se ta možakarček tako ne blamiral. Sicer pa sliši celjski vzor-poslanec med bando da in ne-kričačev pri poimenskih glasovanjih.

Druge slovenske novice.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** je vplačala tvrdka Ivan Perdan zopet

znesek edentisoč kron kot delež pripadajoč naši družbi iz prodaje družbinih vžigalic. Podpirajte, rodoljubne Slovenke, zavedni Slovenci, to podjetje in razširjajte porabo družbinih vžigalic, saj ima družba do danes od teh vžigalic že 14.400 K prispevka.

— **Himen.** Dne 26. t. m. se poročil g. Rihard Jakopič, akademični slikar, z gđc. Al. Černy v Škofji Loki. Bilo srečno!

— **Velika nesreča** se je pripetila predzadnjo nedeljo na Jesenicah. Starejši sin g. dr. Ivana Tavčarja, odvetnika in poslanca v Ljubljani, je na lovu na divje kože vsled nesrečnega slučaja obstrelil 19letnega posestnikovega sina, Iv. Resmana, z Jesenic tako nesrečno, da je mladenič v petek popoldne po hudih bolečinah izdihnil v ljubljanski bolnišnici svojo dušo.

— **Velika slovenska manifestacija v Trstu.** Javni shod, obdržan v nedeljo v „Narodnem domu“ za slovenske šole v Trstu, je bil impozanten. Naroda so se zbralo okolu 10.000 v dvorani in na trgu pred „Narodnim domom“. Govorila sta profesor Mandić in dr. Rybar v imenu narodne stranke, a Kopač v imenu jugoslovanske demokracije. Sprejeti ste bili navdušeno dve resoluciji „Edinosti“ in jugoslovanske demokracije. Na zahtevo shoda je šla deputacija obeh strank, spremljana od ogromne množice naroda na namestništvo, kjer je izročila resoluciji. Pred namestništvom je pela vsa množica navdušeno narodne pesmi ter se je vrnila pred „Narodni dom“, kjer je prirejala ovacije voditeljem z vzkliki „Živila slovenska šola v Trstu“. Red se od nobene strani ni kalil, ter se je množica mirno razšla.

— **Velikanski most.** 380 delavcev in kamenarjev dela v Nabrežini v kamenolomu H. Wildi (Cava Romana), da napravijo 2000 kvadratnih metrov sekanega kamena za most čez Sočo v Solkanu, kateri bo menda v enem oboku 83 m širok — največji most celega sveta.

— **V Zagrebu** so bile prošli teden volitve v mestni zastop, ki je bil doslej domena uradnikov in drugih vladnih mamelukov. Letos pa je zmagala v vseh treh razredih lista neodvisnih zagrebških meščanov. Mažaronski kliki z županom Mošinskym de Zagrabvar na čelu je odzvonilo. Živel bratski, beli Zagreb!

Politični pregled.

— **Državni zbor.** V seji v petek se je nadaljevala debata o izjavi ministrskega predsednika. Prvi je govoril posl. Sternberg. Kadar se oglasi ta „eksotični“ mož, ima vselej zbornica zabavo, bodisi da govori še precej pametno. Brezobzirno je razpravljajal o aferi Wallburg in napadal nekatere člane cesarske rodbine. Govoril pa je tako tiho, da ni predsedstvo razumelo njegovih strastnih napadov. — Še strastnejši je bil naslednji govornik, poslanec Pernerstorfer. Najprej je „obdelal“ ministrskega predsednika dr. pl. Körberja, češ, da je hinavec, tip frivolnega avstrijskega državnega uradnika. Tristolet že živijo narodi te države brez razlike narodnosti v gmotnem in duševnem hlapčevanju. Kriva je tega habsburška dinastija. Kaj je ta dinastija storila za našo državo? Bila ji je vedno predmet za izkoriščevanje. 600 let imamo pritisk te rodovine na nesrečne narode. — V seji v soboto je dr. Körber zavračal nezaslišane napade na cesarsko hišo. Poslanec dr. Demel je protestiral radi slovanskih šlezijskih vzporednic na vseučilišču v Opavi in Tešnu. Posl. Prade je hujskal ondotne Nemce zoper ta dva slovanska zavoda, istotako Lindner.

— **Iz državnega proračuna.** Skupni izdatki znašajo 1776.326.654 K, to je, nad 37 milijonov več kakor lani. Deželnoobrambeni minister dobi 1.164.416 K več od prejšnjega leta, zato pa so namenili naučnemu ministrstvu v točki: Izvanredni stroški 2.393.241 K manj od lani. Poglavje „Drž. dolg“ zahteva 17.066.050 več kakor lansko leto. Direktni davki so proračunjeni za 6.961.238 K višje, od tabaka so dobili več 2.651.800 K.

— **Ogrsko hrv. državni zbor.** Ministrski predsednik Tisza je odločno nastopil za izpremembo pravilnika državne zbornice. Opozicija ga hoče vsekako ovirati v izvršenju tega, zato je začela z tehnično obstrukcijo. — Zadnje seje ogrskega državnega zbora so bile burne, ker je večina bila odločno za izpremembo poslovnika, je opozicija z upitjem in drugimi sredstvi hotela preprečiti izvršitev te izpremembe. V petek pa je vzlic hrupu in nemirom večina glasovala za izpremembe in potem je bilo zasedanje zaključeno. — V nedeljo so bili v Budimpešti velikanski izgredi. Množica je naletela na ulici na Tiszo ter ga nagnala s sneženimi kepami. Tisza je bežal, policija je z veliko težavo razgnala izgrednike.

— **Angleško-ruski razpor.** V Parizu se je sešla komisija, katera ima določiti o dogodku med rusko floto in ribiškimi parniki v severnem morju. Ako se je v tej zadevi prišlo do mirne rešitve, ne ve se še, ali bodo rusko-angleški odnosi v Afganistanu enako prešli. „Standard“ poroča, da oni ruski častniki, ki so bili mobilizovani v Moskvi, niso namenjeni za Mandžurijo, ampak za transkaspiško ozemlje in Turkestan. Tudi se govori po Moskvi, da se v onih krajih koncentrirajo čete. To znači, da Rusija nikakor neče pustiti Angliji, da širi svoj upliv in last v Tibetu in dalje od Indije, ampak da hoče če treba z oboroženo roko ndreti v te dežele, da jih osvobodi angleškega gospodstva.

— **Sprememba v francoskem ministrstvu.** Vsled razprav, ki so se vršile poslednji čas v francoski zbornici, je bilo Combesovo ministrstvo do dobra prerahljano. Dogodek, da je bil vojni minister v zbornici kľofutan, je provzročil odstop vojnega ministra generala Andr  e. Andr  e je izjavil, da odstopi,   e bo za vojnega ministra imenovan Berteaux, in Combes ga je predlagal za vojnega ministra. Novi minister pripada, dasi je večkratni milijonar, radikalnim socijalistom.

Rusko-japonska vojna.

Boj za Port Artur. Počasno napredovanje japonskega topni arskega napada na Port Artur se v londonskih poučenih krogih razlaga s tem, da se japonski 12 in 15 centimeterski topovi ne morejo kosati z ruskimi težkimi topovi, ki imajo 28 do 30 centimeterski kaliber. Proti tem topovom je japonska artilerija preslaba. Z izredno spretnim vodstvom artilerije se je ruskemu artilerijskemu generalu Niritinu, ki je poleg Steslja najodličnejša oseba v Port Arturju, posrečilo vedno in vedno zmagati japonski ogenj, dasi je bila  e večkrat nevarnost, da bi si japonski topovi priborili premo .

Japonci so utrjeni. „Daily Telegraph“ je izvedel iz  ifu, da so utr be Port Arturja popolnoma drugačne, kakor so bile pred šestimi meseci, Japonci jih sedaj ne poznajo natanko. Splošno se sodi, da je ostalo rusko brodovje v pristani u popolnoma nepoškodovano. Rusi so namreč zavarovali in pokrili ladje z vrečami s peskom in prstjo. Japonski topovi so deloma  e nerabljivi, ali pa poškodovani.  tevilu oblegancev znaša  e vedno 40.000 mo . Organizacija za obrambo japonskih napadov je tako popolna, da so Japonci  e silno utrjeni.

Nočni izpadi ruske posadke. Od elki obstoječi iz 50 do 100 mo , vdoro vsako no  iz trdnjave in mečejo ro ne granate v japonske okope. Ruske izgube znašajo vsak dan okoli 70 mo , dočim so japonske veliko večje.

Z mandžurskega bojišča. General Kuropatkin poroča z dne 17. t. m.: Danes je vladal na celi fronti mir. Včeraj in danes sem si ogledal vse pozicije in nadzoroval različne voje. Na več točkah je naša armada oddaljena od Japoncev samo 400 korakov. Ponoči pade  estokrat temperatura na 12 in pol stopinj pod ničlo. Ko uhi za armado so  e dospeli. Preskrbovanje z živili je popolnoma zagotovljeno. Armado sem našel v najbol šem stanju.

Poročevalec „Bir evih Vjedomosti“ brzojavlja dne 18. t. m. iz Mukdena, da se je vnel jako ljut artilerijski boj, zlasti na ruskem desnem krilu. Kanonada je trajala celi dan. Rusi pričakujejo z vso gotovostjo splošnega japonskega napada.

Petrograd, 21. novembra. „Bir evija Vjedomosti“ poročajo iz Mukdena: Ljuta kanonada se je razvila med obema armadama preteklo no . Japonci so napadli Putilovo goro, a so bili z velikimi izgubami odbiti. Rusi so opazili, da se velika japonska vojska pripravlja na splošni napad. Ob reki  aho je ruska artilerija prisilila sovražnika, da se je umaknil. Na ruski vzhodni fronti poskušajo japonske kolone, da obidejo levo krilo.

Petrograd, 21. novembra. Včeraj je bila na mornarski akademiji velika slavnost, na kateri se je prečitalo pismo admirala Grigorovi a, ki poroča, da je zdravstveno stanje v trdnjavi dobro, da je posadka navdušena za nadaljni boj in da se Port Artur vzdrži, dokler mu ne dojde osvoboditev.

 anghaj, 21. novembra. Japonci so 15. t. m. zopet napadli z veliko silo Port Artur, a so bili z ogromnimi izgubami odbiti. Naval so ponovili 17. t. m., a tudi pri tem niso dosegli znatnih uspehov. Zavzeli so samo nekaj manj važnih pozicij, katere so pa Rusi preje podminirali.

London, 21. novembra. S torpedovko „Raztoropni“ so odpluli iz Port Arturja  e trije torpedni lovci. Dve ladji so baje dohiteli Japonci, tretja pa je ušla. Kam, se ne ve.

Tokijo, 21. novembra. Vojne akcije na obeh straneh so toliko dozorele, da se vsak hip lahko vname velika bitka. Rusi se trudijo, da bi Japonce izvabili iz njihovih pozicij.

Trgovski učenec

z izvrstnimi šolskimi spričevali, iz poštene hiše, se sprejme brezplačno za 4letno učno dobo v večjo ljubljansko trgovino mešanega blaga.

Ponudbe naj se pošlje s priloženim prepisom zadnjega šolskega spričevala na upravni stvo „Domovine“.

(498) 2—

Proda se

prostovoljno na spodnjem  tajerskem se nahajajoča, dobro ido a, čez 70 let stara **usnjarija** z zalogo blaga vred; k isti spadajoča poslopja so močno zidana in dobro ohranjena; krog odjemalcev je velik; usnjarija je od železnice in pošte oddaljena 5 minut, leži pri farni cerkvi in blizu šole, z usnjarijo je tudi združena prodaja drobnega  pecijskega blaga.

Naslov pove upravni stvo Domovine.

(487) 5—5

(503) 3-2

Učenec

poštenih starišev s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj za trgovino mešanega blaga pri **Franju Oset na Vranskem.**

Naravni brinov c

enoliterska steklenica K 2-50

(500) 5-2

razpošilja **FRANC PUSTOTNIK**,  ganjekuhar v **Blagovici**, pošta Lukovica (Kranjsko).

Učenec

poštenih staršev, s primerno šolsko izobrazbo, se sprejme takoj pod ugodnimi pogoji pri

Rafael Salmi u

urarju v Celju, „Narodni dom“.

Slovo.

Ker mi ni bilo mogoče pri odhodu iz Se. Petra pri Laškem se osebno posloviti od vseh, poslatljam se tem potom od vsega preljubega u itelj tea, tovarišic in tovari ec, častitih znancev in šolskih prijateljev ter klicem: Sr en z Bogom! Posebej pa se  e poslatljam od ljubeznivega in nepozabnega okrajnega  olsk. nadzornika g. Gustava Vodušek s „Bog mu plati vse milijonkrat!“

Z odličnim spoštovanjem

Jernej Troha
nadučitelj v pok.

(508) 1

 iska pri Ljubljani  t. 61, 19. nov. 1904.

Vabilo

na

redni občni zbor

Zveze slovenskih posojilnic v Celju

ki se bo vršil

v četrtek, dne 1. decembra 1904 ob 10. uri predp. v „Narodnem domu“ v Celju.

DNEVNI RED:

1. poročilo odbora;
2. poročilo tajnika oziroma revizorja;
3. poročilo računskih pregledovalcev in odobrenje računa;
4. volitev predsednika, odbora in računskih pregledovalcev;
5. razni nasveti.

V CELJU, dne 17. novembra 1904.

Mihael Vošnjak

t.  . predsednik.

OPOMBA. Pri občnem zboru ima vsak v Zvezi stoječi član le en glas ter sme biti zastopan po poobla encu. Eden in isti poobla enec ne sme zastopati več kakor pet članov Zveze. Udeležiti občnih zborov se sme vsak član v Zvezi stoje ih zadrug, društev in pododborov, todale pri posvetovanju, ne pa pri glasovanju.

Hiša

s trgovino z mešanim blagom, točenje petroleja in žganja blizu postaje Slatine in Podplat je zaradi rodbinskih razmer od 1. januarja 1905 naprodaj. Odda se tudi v najem. Več pove **Alojz  olgar**, posestnik v  t. Petru na Med. selu, pošta Pristova.

509 3-1

Naznanilo in priporočilo.

Napeljava vodovodov!

Slavnemu občinstvu, zlasti gg. trgovcem vljudno naznanjam, da odslej izdelujem tudi vsake vrste

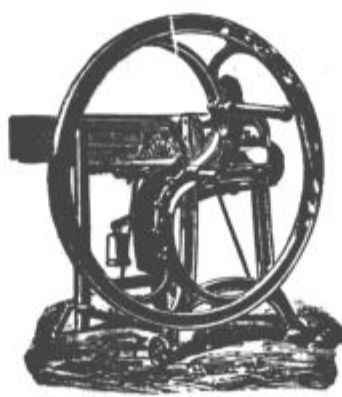
tehtnice
(vage)

in jih sprejemam v popravilo. — Potrudil se bom, da zadovoljim vsem zahtevam v polni meri. — Priporočam se v obilno naročbo.

Napeljava vodovodov!

I. REBEK, stavbeni in umetni ključar

(465) Celje, Poljske ulice  t. 14. 25—6

Peči, štedilnike

kakor vse zraven spadajoče dele in priprave, raznovrstno kuhinjsko opravo **„Merkurju“** dobite po najnižjih cenah pri **trgovina z železnino P. Majdič, Celje.**

Slamoreznice

in drugi **poljedelski stroji** v bogati izberi. **Kotli** za kuhanje žganja. Najbol še umetno gnojilo

Tomaževa  lindra in kajnit.

Navodila zastonj.

Navodila zastonj.